

Modelspoorgroep Venlo

Tekst en foto's: Modelspoorgroep Venlo

Modelspoor Groep Venlo

De club werd opgericht op 30 oktober 2000. Inmiddels telt de groep 27 actieve leden, waarvan 23 mannen, 2 vrouwen en 2 jeugdleden.

Modelspoor: een drie dimensionale, bewegende hobby!

Wij zijn een bruisende, levendige en gezellige club die enthousiast met modelspoor bezig is. Want tegenwoordig bouw je op schaal een stuk realiteit na. De dagen dat het treintje alleen de hoofdrol had, zijn definitief voorbij.

Een modelspoorbaan is veel meer geworden dan 'n rondje rails en her en der een boom of huisje. Het gaat nu om het op schaal nabouwen van de realiteit. Met bewegende delen in de scenery zoals het carsystem, huizen mét echte interieurs en led-verlichting, machines die graven, poppetjes die matten kloppen, bewegende deuren en nog veel meer.

Dit naast uiteraard digitaal gestuurde treinen, bovenleidingen, overgangen en seinlichten.

HO 3-rail modulebaan, Modulebouw

Wij gaan uit van het Nederlands landschap. Onze HO 3-railbaan is opgebouwd uit modules naar voorbeeld van het Nederlandse "M-Track" systeem, zodat de verschillende modules aan elkaar gekoppeld kunnen worden en zodoende één baan vormen. In eerste instantie waren alle modules 120 cm lang en 60 cm breed, met een dubbelspoor.

Bij het ontwerpen van het station met acht sporen ging dit niet lukken op 60 cm en is gekozen voor een module van 90 cm. Sommige van de leden hebben daarna hun "oude" module verbreed en een nieuw lid is meteen op die breedte gaan werken. De baan is niet statisch in opstelling en kan aan verschillende eisen voldoen.

Aan het einde van de reeks modules moest aan iedere kant een stuk komen waarop de treinen kunnen keren, de zogenaamde keerlussen.

Voorts maken we gebruik van een 12-sporig brede en 2-meter lange "Fiddle - Yard", waarop 12 treinen geparkeerd kunnen worden. Dit is een zogenaamd schaduwstation dat, komend vanuit het hoofdspoor middels een wissel, aansluit op de keerlus. De constructie is wat bouw wijze betreft, zowel uniek als wel een technisch hoogstandje. Middels fijne mechanica, elektronica en besturing vanuit de PC schuift het schaduwstation van bijvoorbeeld positie 1 (spoor 1), naar positie 8 (spoor 8).

Geheel naar believen kan een trein geselecteerd worden om haar rondjes te laten rijden en bevordert zodoende de diversiteit wat de treinenloop betreft. Op diverse tentoonstellingen waar wij tot nu bij aanwezig zijn geweest, waren wij de enige vereniging met een dergelijke techniek.

Digitale ontwikkelingen

De besturing van de wisselstroom baan gebeurt volautomatisch en puur digitaal (Cq computergestuurd) door middel van het PC-besturingsprogramma.

In het analoge tijdperk werden treinen geregeld door een transformator. Nu besturen computers volautomatisch "onze" treinen en kan met elke trein interactief worden gecommuniceerd. Remvertragingen,

tyfoongeluiden, ronkende dieselmotoren en indrukwekkende stoomgeluiden geven aan de moderne modelbaan een verbluffende levensduur. In die techniek is de MGV toonaangevend geworden.

Maar wat binnen onze club heel belangrijker is, is het elkaar aanvullen en helpen met kennis, creativiteit en handigheid. Zo bouwen we samen, in een gezellige collegiale sfeer aan een prachtig geheel. De leden delen hun liefde voor treinen maar hebben allen eigen interesses en kundigheid. Decorbouwers, ontwerpers, verzamelaars, digitale nerds, elektra-experts werken samen en delen elkaars kennis.

Het is aardig om te zien hoe een elektronicus moet leren met een penseel een gloed-nieuwe trein 10 jaar ouder te maken en hoe de decorbouwer de scenery beperkt ziet omdat de trein er óók nog door moet. Maar samen zijn ze in staat om treinen te laten fluiten, knarsen, roken en precies bij het levenschte station te laten stoppen.

De Ho 3-railbaan bestaat uit 32 modules met een totale hoeveelheid rails van circa 150 meter. 8 Modules vormen een tot in het kleinste detail uitgewerkte stad waarin een treinstation is opgenomen. Tevens is hier een carsystem actief. 6 modules tonen een groot treinstation met 8 sporen, met daaronder een tramstation met ondergrondse winkels en wederom een carsystem.

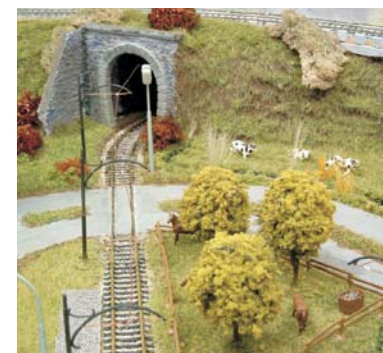
4 Modules sluiten aan op het voor-

genoemde station en verbinden de hoofdlijn met de fiddle yard. Op deze modules is een stad, een boerenbuitenleven en ander soort bewoning waar te nemen. Tevens loopt hier de tram en het carsystem. 2 Modules vormen een loc depot met een functionerende draaischijf.

Nog enkele wetenswaardigheden zijn dat alle elektrische locs en treinstellen met de pantograaf omhoog rijden. De baan bestaat uit 33 wissels en één kruiswissel, 75 bovenleidingportalen voor de trein en 95 bovenleidingen voor de tram.

De verdere inventaris beslaat 14 seinpalen, 2 dwergseinen, 98 auto's en bussen, 84 lantarenpalen, 88 huizen en/of gebouwen, waaronder 2 stations, 2 molens, 1 overdekt zwembad, 51 huizen, 6 loodsen, 1 blokhuys voor de jagers, 1 hoogzit voor de jagers, 1 euromast, 2 boerderijen, 2 kerken, 1 kapelletje, 10 winkelpanden, 2 restaurants.

D-Day, Operatie Overlord op zee

In de vroege morgen van 6 juni 1944 startte de grootste amfibische aanval uit de geschiedenis. Een armada van meer dan 6000 voertuigen belaagde een kuststrook van meer dan 100 kilometer in Normandië in Frankrijk gedurende de tweede wereldoorlog. Deze landing was van het aller-grootste belang. Zou het niet slagen, dan kon de geschiedenis wel eens een hele andere loop hebben gehad en zou de ondergang van het Derde Rijk veel later, of mogelijk zelfs helemaal niet, hebben plaatsgevonden.

24 uur later echter had een internationale troepenmacht van 160.000 soldaten en 20.000 voertuigen letterlijk voet aan wal gekregen en kon men via Frankrijk, België en Nederland oprukken naar Duitsland om het derde rijk te vernietigen en

daarmee Europa te bevrijden op 8 mei 1945. Toch geldt D-day als een van de bloedigste dagen van de oorlog. Aan geallieerde zijde betrof het zo'n 10.000 gedode, vermiste en gewonde Amerikanen, Britten en Canadezen. De Duitsers van hun kant verloren 6500 man.

De kunstmatige havens (Mulberrys)

Na de geslaagde landing in Normandië hing veel af van het feit of de geallieerden genoeg voorraden en versterkingen aan land konden brengen, om een uitbraak uit het bruggehoofd te forceren. De voorraden en versterkingen (denk aan uitrustingsstukken, eten, munitie, brandstof) waren nodig, zodat de troepen konden blijven oprukken om

de vijandelijke legers te vernietigen. Omdat de Duitsers wisten dat de geallieerden een haven nodig zouden hebben, hadden ze alle beschikbare havens zozeer versterkt, dat het onmogelijk was deze te veroveren vanuit zee.

Het was niet mogelijk om de troepen permanent vanaf het strand te bevoorraden. Grote schepen kunnen niet dichterbij het strand komen, maar om de troepen continu te bevoorraden en om tijd te besparen, was het absoluut nodig dat de voorraden van de schepen rechtstreeks de vrachtwagens in gingen. De oplossing waar de geallieerden mee kwamen was zeer gewaagd, namelijk een prefab haven bouwen, het kanaal overvaren en zo snel mogelijk opstellen en in

gebruik nemen. De hele havenoperatie kreeg de naam Mulberry (meervoud: mul-berries) mee, wat braambes betekent (de braamstruik groeit snel), en ze waren bedoeld om bescherming te bieden aan de lossende schepen en het lossen en laden vlotter te laten verlopen.

De haven zou bestaan uit vele voor dit doel gebouwde vaartuigen. Vanuit de kunstmatige haven kon via

speciale verankerde pontons materieel naar de kust rijden. Een ongelofelijke prestatie!

De bootafdeling van de modelbouwersvereniging Hofstede heeft een fantastische enquête gebouwd over deze geweldige operatie waar veel varend materieel bij betrokken was. Vele schepen zijn zelfbouw (schaal 1:100).

Er wordt bijbehorende muziek ten gehore gebracht en u ziet een fototentoonstelling over dit onderwerp. Uw vragen kunt u kwijt bij de deskundige bouwers van deze maquette, te zien op Eurospoor2008!